

कृष्णक (von कृष्ण) 1) adj. *schwärzlich*, als Bez. einer Art तिल gaṇa स्थूलादि zu P. 5, 4, 3. — 2) subst. *eine best. Pflanze*: कृष्णकतण्डुल Kauç. 80. Vgl. कृष्णतण्डुला. — 3) m. Hypokoristikum von कृष्णाजिन P. 5, 3, 82, Sch.

कृष्णकन्द (कृष्ण + कन्द) n. *rother Lotus, Nymphaea rubra* Traik. 1, 2, 33.

कृष्णकर्कट (कृष्ण + कर्कट) m. *eine schwarze Krebsart* Suçr. 1, 203, 21. 206, 3.

कृष्णकर्ण (कृष्ण + कर्ण) gaṇa सुवास्वादि zu P. 4, 2, 77. adj. *schwarzohrig* AV. 5, 17, 15.

1. **कृष्णकर्मन्** (कृष्ण + कर्मन्) n. *eine bes. Art des Canterisirens* Suçr. 2, 3, 21. 12, 7.

2. **कृष्णकर्मन्** (wie eben) adj. *von schwarzer That, böse* AK. 3, 1, 46, v. I. H. 883.

कृष्णकाक (कृष्ण + काक) m. *Rabe* H. 1323.

कृष्णकापोती (कृष्ण + कापोती) f. *eine best. Pflanze* Suçr. 1, 170, 1. 172, 9. — Vgl. श्वेतकापोती, कृष्णसर्पा.

कृष्णकाष्ठ (कृष्ण + काष्ठ) n. *schwarzes Aloeholz* Rāḡan. im ÇKDr.

कृष्णकोकल (कृष्ण + कोकल) m. *Hazardspieler* Traik. 2, 10, 17.

कृष्णगङ्गा (कृष्ण + गङ्गा) f. N. pr. eines Flusses, = कृष्णा, कृष्णसमुद्र-वा, कृष्णवेण्या Rāḡan. im ÇKDr. unter कृष्णानदी. Verz. d. B. H. 143, 1.

कृष्णगति (कृष्ण + गति) m. *Feuer (dessen Bahn schwarz ist)* MBh. 13, 4071. Ragh. 6, 42. — Vgl. कृष्णयाम, °वर्तनि, °वर्तमन्, कृष्णधन्.

कृष्णगन्धा (कृष्ण die schwarze Antilope + गन्ध) f. N. eines Baumes, *Hyperanthera Moringa* Vahl. (शोभाञ्जन, Rāḡan. im ÇKDr. Suçr. 1, 238, 6. 2, 36, 18. 100, 16. 106, 2.

कृष्णगर्भ (कृष्ण + गर्भ) 1) adj. f. *कृष्णगर्भा* *schwarzbauchig*, von den Wolken zu verstehen. Nach Śāṇ.: *die schwangeren Weiber eines Asura Kṛṣṇa*, nach Durga zu Nir. 4, 24: *die im Schoosse der schwarzen Wolke ruhenden Wasser*: यः कृष्णगर्भा निरुहन्नुविश्विना RV. 1, 101, 1. Vgl. कृष्णयानि. — 2) m. N. einer Pflanze (कटुल Rāḡan. im ÇKDr.

कृष्णगिरि (कृष्ण + गिरि) m. N. pr. eines Berges P. 6, 3, 117, Sch. R. 6, 2, 34. — Vgl. कृष्णचल.

कृष्णगोधा (कृष्ण + गोधा) f. *ein best. giftiges Insect* Suçr. 2, 288, 9.

कृष्णग्रीव (कृष्ण + ग्रीवा) adj. *schwarzackig* VS. 24, 1. 4. 6. 9. 14. 29, 58. Çat. Br. 13, 2, 3. श्वेतलोहितपर्यन्तः कृष्णग्रीवस्तद्विद्युतिः । त्रिवर्णपरिधौ भानुः HARIV. 9874.

कृष्णचक्रुक (कृष्ण + चक्रुक) m. *eine Erbsenart* (s. चणक) Rāḡan. im ÇKDr. **कृष्णचन्द्र** (कृष्ण + चन्द्र) m. N. pr. eines Fürsten aus dem vorigen Jahrhundert Verz. d. B. H. No. 367. 368. 894.

कृष्णचर (कृष्ण + चर) adj. *was früher Kṛṣṇa gehört hat* Vop. 7, 67.

कृष्णचूडा (कृष्ण + चूडा) f. N. einer Pflanze, *Caesalpinia pulcherrima* Sw., Wils. **कृष्णचूडिका** f. *Abrus precatorius* Lin. (गुञ्जा) Rāḡan. im ÇKDr.

कृष्णचूर्ण (कृष्ण + चूर्ण) n. *Eisenrost* Rāḡan. im ÇKDr.

कृष्णक्विवि (कृष्ण + क्विवि) m. *Feuer (?)*: कृष्णक्विविप्रमा (डुर्गा) MBh. 1, 187. — Vgl. कृष्णचिम्.

कृष्णजंकम् (कृष्ण + जंकम्) adj. *schwarzbeschwingt*; nach Śāṇ. *einen*

schwarzen Pfad habend: तस्य पतमन्दनुषः कृष्णजंकम्: शुचिबन्धनो रत्न द्या व्यधनः RV. 1, 141, 7.

कृष्णवटा (कृष्ण + वटा) f. *Name einer Pflanze* (s. वटामोसी) RATNAM. im ÇKDr.

कृष्णजी (कृष्ण + जी) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. No. 129. WEBER, Lit. 54 (°जित्).

कृष्णजीरक (कृष्ण + जीरक) m. N. einer Pflanze, *Nigella indica* Roxb., Rāḡan. im ÇKDr.

कृष्णतण्डुला (कृष्ण + तण्डुल) f. N. einer Pflanze (कर्णस्फोटा) Rāḡan. im ÇKDr. *Piper longum* H. ç. 101 (°तण्डुला).

कृष्णतर्कालंकार (कृष्ण + तर्क - अलंकार) m. N. pr. eines Scholiasten GILD. Bibl. 490. 491. 494.

कृष्णता (von कृष्ण) f. *Schwärze* Suçr. 1, 33, 20. 117, 16. 267, 18.

कृष्णताम्र (कृष्ण + ताम्र) n. *eine Art Sandelholz* (गोशोर्षचन्दन) ÇABDAM. im ÇKDr.

कृष्णतार (कृष्ण + तार Pupille) m. *Antilope* Rāḡan. im ÇKDr.

कृष्णतिल (कृष्ण + तिल) m. *schwarzer Sesam* Suçr. 2, 50, 13; vgl. 1, 377, 13. Davon कृष्णतिल्य P. 5, 1, 20. VArtt. 1, Sch.

कृष्णतीर्थ (कृष्ण + तीर्थ) m. N. pr. eines Mannes COLEBR. Misc. Ess. I, 333.

कृष्णतुण्ड (कृष्ण + तुण्ड) m. *ein best. giftiges Insect* Suçr. 2, 288, 3.

कृष्णत्रिवृता (कृष्ण + त्रिवृता) f. N. einer Pflanze, *eine Art Ipomoea*, ĠA-ṭādh. im ÇKDr.

कृष्णव (von कृष्ण) n. 1) *Schwärze* Suçr. 1, 261, 1. — 2) nom. abstr. vom Eigennamen कृष्ण MBh. 1, 4236.

कृष्णदत्त (कृष्ण + दत्त) 1) adj. *schwarzzählig* Pāṇ. GRH. 1, 12. — 2) f. द्या Name eines Baumes, *Gmelina arborea* Roxb. (काष्मरी), Rāḡan. im ÇKDr.

कृष्णदास (कृष्ण der Gott Kṛṣṇa + दास) m. N. pr. eines Scholiasten COLEBR. Misc. Ess. II, 57.

कृष्णदेह (कृष्ण + देह) 1) adj. *einen schwarzen Körper habend*. — 2) m. *eine Art Biene* Śāṇasy. im ÇKDr.

कृष्णदैवज्ञ (कृष्ण + दैवज्ञ) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. No. 864. 874.

कृष्णद्वै n.: विश्वं वायुः स्वर्गो लोकः कृष्णद्वै विश्वरूपी निवेद्यः AV. 9, 7, 4.

कृष्णद्वैपायन (कृष्ण + द्वैपायन) m. ein Bein. Vjāsa's Traik. 2, 7, 19. MBh. 1, 94. 2208. 2441. 3, 309. 14, 24. HARIV. 1826. 14390. VP. 273. 275. 439. — Vgl. कृष्ण und द्वैपायन, welche auch einzeln Beinamen des alten Weisen sind.

कृष्णधनूरक (कृष्ण + धनूरक) m. *eine Art Stechapfel* Rāḡan. im ÇKDr. कृष्णधनूर Wils. nach derselben Aut.

कृष्णनगर (कृष्ण + नगर) n. N. pr. eines nach einer Stadt benannten kleinen Staats LIA. I, 114. Verz. d. B. H. No. 894.

1. **कृष्णपत्त** (कृष्ण + पत्त) m. *die dunkle Hälfte des Mondes, die Zeit vom Vollmond bis zum Neumond* Āçv. GRH. 4, 5. Kṛ. Çā. 15, 1, 18. M. 3, 276. 4, 98. Jāḡn. 1, 217. R. 5, 21, 16. 6, 72, 65. Vrt. 9, 20.

2. **कृष्णपत्त** (wie eben) *der auf Kṛṣṇa's Seite steht*, ein Bein. Arḡu-na's H. ç. 137.